

Na Aukro s rozumem

Podobně jako velká část čtenářů Střelecké revue, také já se s radostí proháním naší zbraňovou rubrikou internetového aukčního portálu Aukro. Lze tam vidět mnoho zajímavých věcí z našeho oboru, a pokud na to máte, tak si je můžete i koupit. Za těch pár let jsem já osobně při obchodování nikdy nenarazil na podvodníka, hlupáka nebo šílence. Ne všichni však měli to štěstí, protože takoví tam bohužel také chodí a dělají problémy nám všem.

◀ Než koupíte švýcarský revolver model 1882 „bez papírů“, chce to o něm něco vědět

Především konstatujeme, že drtivá většina zboží, která se prodává ve zbraňové rubrice na Aukru, je zcela bezproblémová. Pochopitelně pokud odmyslíme ty lidi, pro které je problém už sama skutečnost, že si lidé vzájemně prodávají zbraně. Vzhledem k drtivé převaze nožů, bodáků, šavlí, nábojnic, drobných (nikoli hlavních) částí zbraně apod. to s tou bezproblémovostí ani jinak být nemůže. Chladné zbraně zákon neomezuje, ačkoli já bych pro přehršel nových nožů východního původu zřídil zvláštní koutek.

Bezproblémová je také drtivá většina palných a střelných zbraní, které se na Aukru prodávají. Buď jsou historické, anebo jde o airsoft či vzduchovky, poplašnáky atd. Ostatně prodej zbraní jiných kategorií portál zakazuje. Dokonce se zde nesmějí prodávat plynovky, kupodivu také moderní perkusní zbraně a zakazují i znehodnocené zbraně. Dodržování těchto četných zákazů si Aukro řeší samo prostřednictvím cenzora, který se ovšem oficiálně jmenuje jinak. A také možná funguje bonzovací systém.

KOPANINY

První skupina těch, kdo si tady koledují o průšvih s policií, jsou prodejci tzv. kopanin, čili vykopaných moderních palných zbraní z první, ale mnohem častě-

ji ze druhé světové války. Bývají to věci, které jsou už na první pohled po desítkách let vytažené ze země, a pokud by snad náhodou bylo možno mechanismem pohybovat, vystřelil by z toho snad jen úplný šílenec. Jenomže z hlediska našeho zbrojního zákona se jedná o zbraně příslušné kategorie, podléhající ohlášení či povolení, nebo dokonce zbraně zakázané. Náš zákon totiž zná jen úředně znehodnocené zbraně, a pokud by se našel aktivní policista, jenž potřebuje hodně čárek za chycené „zločince“, mohly by s těmi vraky nastat problémy. Kvůli kusu starého nefunkčního železa!

Naštěstí tohoto materiálu od počátků Aukra výrazně ubylo a už delší dobu jsem žádnou takovou věc nezaznamenal. Tyto zbraně jsou také na seznamu předmětů, s nimiž se zde nesmí obchodovat. Aukro tyto nabídky zřejmě maže. Prodejcům a vůbec nálezcům tohoto materiálu včetně předmětů, které zbrojnímu zákonu nepodléhají, budiž ještě sděleno, že nálezy ze země patří státu, i kdyby se jednalo o dva knoflíky. Prostě je to tak, takže nálezy učiněné detektory třeba na bojišti u Hradce Králové nepatří na Aukro, ale do muzea. Pochopitelně jsou výjimky, které státu nepatří, jako plynovod, vodovod, ropovod nebo elektrické kabely. A také věci, které našel náhodou dědeček před rokem 1950.

HISTORICKÉ A „HISTORICKÉ“

Další skupinu zbraní, jež může působit problémy, jsou vojenské zbraně-zadavky, které se vyráběly před i po roce 1890. Mám na mysli třeba švýcarské revolvery model 1882, které se v nabídce občas objeví. Pro některé prodejce jde prostě bez rozdílu roku výroby o historické zbraně, protože „je to přece model 1882“. Jenomže zrovna těchto revolverů se z celkového vyrobeného množství vyrobilo před rokem 1890 pouhých pár tisícovek, takže většina exemplářů, které se po Evropě pohybují, byla vyrobena po roce 1890. O tomto modelu nepíšeme jen tak. Prosákly k nám zprávy, že právě kolem švýcarských revolverů vz. 1882 už došlo k nějakému neblahému policejnímu konání vůči těm, kdo je prodávali nebo koupili. Víc nevíme. Jedna paní povídala a má to od té druhé paní. Podobná, byť poněkud optimističtější, je situace třeba s německými vojenský-

